75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 52. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го БЕРЕЗНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 19, 1968 No. 52. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 18 березня, 1968

В АМЕРИЦІ

БОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР заявив на пресовій конференції в Каліфорнії, що він підтримує війну у В'єтнамі і акцію Конгресу в справі скасування підтримки золотом паперової валюти З'єднаних Стейтів Америки. В справі республіканських кандидатів на президента Айзенгавер відмовився скласти якісь заяви. В справі демократичних кандидатів він уважає сенатора з Міннесоти Юджіна Дж. МекКарті за ліпшого кандидата від сенатора з Ню Йорку Роберта Ф. Кеннеді тому, що Кеннеді „не багато ліпший мислитель як студент. Я не думаю, що він такий добрий, як МекКарті". Війна у В'єтнамі, на думку Айзенгавера „йде правильним шляхом і зовсім не є в сліпому куті". Айзенгавер проти того, щоб республіканський кандидат став на протилежному становищі до Уряду в справі війни у В'єтнамі.

У ЗВ'ЯЗКУ З АТАКОЮ СПЕКУЛЯНТІВ на золото на біржах в Европі також і в Америці спекулянти кинулися купувати золоті монети, платячи за них більші ціни, ніж ці монети вартують. Представник фірми, яка торгує монетами, Бенджемін Стек, повідомляє, що приходили покупці, які хотіли платити за 20 дол. золоті монети по 82 дол., а один покупець давав за цю монету аж 98 дол. До крамниць заходили не збирачі старих монет, тільки спекулянти, які витягнули свої ощадності з банку та хотіли їх заміняти на золото. Перед атакою на англійського фунта 20 дол. золоті монети продавалися по 50 дол., після девальвації фунта по 60 дол. Тисячі осіб хотіли купувати золоті монети, і фірми з монетами припинили продаж.

ГОЛОВА ДЕМОКРАТИЧНОГО КРАЙОВОГО Комітету Джан М. Бейлі заявив, що президент Джансон заслуговує на те, щоб його наименували на кандидата на президента, бо він може похвалитися великими успіхами під час дотеперішнього урядування. Бейлі сказав, що він не змінив в цій справі свого становища, хоч сенатор Роберт Кеннеді зголосив свою кандидатуру. Конгресмен демократ із Каліфорнії Чет Голіфілд сказав: „Я переконаний, що Джансон матиме більшість на Конвенції в Шикаґо". Спікер Палати Джан В. МекКормек заявив, що він підтримує Президента і вірить, що Джансон переможе. Сенатор республіканець Джекоб К. Джевітс хвалить Кеннеді за те, що прийняв його думку про потребу зміни у Вашингтоні, але ця зміна мусить іти в тому напрямку, щоб там урядував як президент Нелсон А. Рокефеллер. Тільки деякі демократи, які підтримували Джана Ф. Кеннеді, заявилися за Роберта Ф. Кеннеді.

КРАЙОВЕ ТОВАРИСТВО ОКРУЖНИХ ПРОКУРАТОРІВ закінчило в Ню Орлінсі Конвенцію схваленням численних резолюцій, в яких домагається: законного дозволу телефонічно підслухувати злочинців, гострішого закону проти тих, які продають наркотики та сильного обмеження повновластей найвищого Суду ЗСА (З'єднаних Стейтів Америки). Прокуратори бачать, як збільшується число злочинців, і тому вони домагаються гостріших законів і успішнішого закону до поборювання злочинного світу, до якого в останніх роках приєднався ще той рух, який спричиняє вуличні расові заворушення. Окружні прокуратори — це вибрані урядовці, вони мусять рахуватися з голосом виборців. Але й самі виборці тепер в більшості є за те, щоб загострити боротьбу проти злочинців.

У СВІТІ

У НЮРНБЕРГУ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ РОЗПОЧАВСЯ КОНГРЕС Соціял - демократичної партії, при чому, відразу виявилась сильна опозиція лівого партійного крила проти віце - канцлера й міністра закордонних справ Віллі Брандта й міністра всенімецьких справ Герберта Венера. Опозиціоністи вимагають, щоб Західня Німеччина перестала підтримувати політику Америки супроти В'єтнаму.

У ТРОЇЦЬКОМУ СЄРГЕЄВСЬКОМУ МОНАСТИРІ ЗА 50 МИЛЬ ВІД МОСКВИ РОЗПОЧАЛИ однотижневі наради 85 духовників з Церков — Православної, Католицької і Протестантської з 16-ох країн і Ватикану. Темою їх нарад — відношення християнської етики до сучасних соціяльних та економічних змін у світі. Конференцію відкрив московський митрополит Нікодим, який використав ту нагоду для політичного випаду проти З'єднаних Стейтів Америки з приводу В'єтнамської війни. Головує на тих нарадах американський методист проф. Джан Дешнер.

БРИТІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ДЖОРДЖ БРАВН ЗГОЛОСИВ свою димісію на знак протесту проти поведення прем'єра Гарольда Вілсона, який проголосив закриття банків і біржі під кінець минулого тижня без порозуміння з ним, міністром закордонних справ. На наступника Джорджа Бравна призначено Майкела Стюарта, який був членом уряду без спеціяльного призначення. Між Гаролдом Вілсоном і Джорджом Бравном були віддавна суперечки.

У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ДИМІСІОНОВАНО МІНІСТРА внутрішніх справ і генерального прокуратора. Генеральний секретар компартії ЧСР Александер Дубчек заповів дальші чистки в партійно-державному апараті, які будуть вирішені на засіданні партійного Центрального Комітету 28 цього місяця.

У ПОЛЬЩІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ СТУДЕНТСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ — без уваги на погрози репресій проти студентів, що їх польська преса назвала хуліганами, і проти „сіоністів", як ніби спричинників того руху. До страйку студентів Ягайлонського університету в Кракові преєдналися студенти Варшавського університету й Познанського. Студенти Варшавської Політехніки загрозили „сидячим" страйком. Під натиском партії професійна спілка польських журналістів підтримала домагання для студентів пресові звідомлення. Уряд видалив з Польщі кореспондента „лондонського „Таймса".

ІЗ ШПИТАЛЮ В КЕЙПТАВНІ В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ ВИЙШОВ д-р Філіпп Бляйберг, єдиний з-посеред шістьох пацієнтів, над якими переведено операцію пересадження серця, який пережив ту операцію і почувається ніби-то здоров. Лікар, що перещепив йому чуже серце, д-р Кристіян Барнар, заявив, що він має більші шанси зараження якоюсь недугою в шпиталі, ані ж поза шпиталем, у себе дома.

ГРЕЦЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ДЖОРДЖ ПАПАДОПУЛЬОС ЗАПОВІВ переведення у Греції плебісциту над новою конституцією 1 вересня ц. р. Перед тим, мовляв, відбудеться „свобідна" публічна дискусія щодо тексту нової конституції, однак прийняття свободи преси в Греції та заборона всіх партій піддає під сумнів можливість такої вільної вимiни думок.

Кеннеді повідомив про свою кандидатуру гострою атакою на Джансона

Вашингтон. — 42-річний нюйоркський сенатор демократ Роберт Ф. Кеннеді 16-го березня в тій самій залі в Сенаті, в якій 2-го січня 1960-го року його брат, тодішній сенатор із Массачусетс повідомляв про свою кандидатуру, — повідомив на пресовій конференції, що він вирішив цього року кандидувати на президента проти президента Джансона. Повідомляючи про свою кандидатуру, сенатор Роберт Ф. Кеннеді гостро заатакував президента Джансона, кажучи, що рішився кандидувати тому, що бачить цю країну над берегом пропасти, а не тому, що стоїть в опозиції до якоїсь особи. Р. Кеннеді сказав: „Я кандидую тому, бо змагаю вести нову політику — щоб закінчити кровопролиття у В'єтнамі і в наших містах, щоб закрити прогалину, яка тепер існує між чорними й білими, між багатими й бідними, між молодими і старими в цій країні і в решті світу. Я кандидую на президента, бо я бажаю, щоб Демократична Партія та З'єднані Стейти Америки (ЗСА) символізували надію, а не розпач, щоб було замирення між людьми замість щораз більшого риску світової війни". Після проголошення кандидатури сенатора Кеннеді розходження між ним і президентом Л. Б. Джансоном ще збільшилося, коли нюйоркський сенатор повідомив, що він в четвер, 13 березня, пропонував Урядові Джансона не старатися про номінацію, коли б Джансон наименував окрему комісію, яка мала б зайнятися зміною теперішнього курсу війни у В'єтнамі. З урядових кіл повідомляють, що сенатор Кеннеді поставив був ультиматум президентові Джансонові під час конференції з секретарем оборони Кларком М. Кліффордом, домагаючися „корінної" зміни американської політики у В'єтнамі за те, що не буде старатися про номінацію. Уряд відкинув цей ультиматум. Сенатор Р. Кеннеді заявив в неділю 17-го березня, що він не змовся підтримувати кандидатуру президента Джансона, коли б Джансон був наименований, а республіканці мали б такого кандидата, який є проти війни у В'єтнамі.

Президент зменшує бюджет на $8 більйонів за схвалення більших податків

Вашингтон. — Президент Джансон заявив, що він готов погодитися на зменшення федеральних видатків на 8 до 9 більйонів дол., коли Конгрес погодиться на збільшення прибуткових податків. Провідники Конгресу, в тому і голова Палатної Комісії Способів і Засобів конгресмен Вілбур Д. Міллс, відмовилися сказати, чи таке зменшення бюджету буде вистачальне на те, щоб схвалити збільшення податків. Постійний федеральний дефіцит та дефіцит в платничому балянсі з закордоном мають вплив на те, що ЗСА мусіли продати за долари більшість свого золота. Тому справу дефіциту федерального бюджету порушували на засіданні провідників шістьох закордонних банків в справі атаки спекулянтів на золото. Президент Джансон заявив на зборах Крайового Союзу Бизнесменів в готелі Шератон Парк, що він нарадиться з конгресовими провідниками про ті редукції, які можна б зробити у федеральному бюджеті, пересунувши деякі видатки з 1969-го року на пізніший час. Один фаховець від монетарної системи сказав про цей плян Президента, що, коли цей плян зменшення бюджету і збільшення податків вдасться, то довір'я до долара буде втримане і дотеперішня система буде врятована.

Альянти ведуть протинаступ в Південному В'єтнамі

Сайгон. — Коло 50.000 війська — американського, південно - в'єтнамського і південно-корейського — бере участь в операції під гаслом „Рішені перемогти" у широкому обширі довкола Сайгону, щоб очистити той район від ворога, який зосередив туди яких 8.000 вояків для поновного наскоку на ту столицю. Це перша американська й південно-в'єтнамська офензивна дія від часу так званої новорічної офензиви В'єтконгу. За 16 миль на північний захід від Сайгону у 6-тигодинній битві вбито 95 ворогів, але взагалі від понеділка минулого тижня, коли-то — сперш засекречено — велася та воєнна операція, згинуло в ній 659 ворожих вояків. Втрати ворога були ще вищі, коли взяти на увагу бої ще й на інших відтинках. І так, 128 ворожих вояків згинуло в цілоденній битві біля головного шляху „1" в середній частині країни, а зараз на південь від здемілітаризованої зони вбито 83-ох північно-в'єтнамських вояків. Викрито теж свіжу ще могилу, в якій були закопані тіла північно-в'єтнамських вояків, які, мабуть, згинули від американського артилерійського вогню. Північно-в'єтнамські вояки силою яких 600 душ перевели першу масову атаку проти укріпленого табору в Кесані: битва тривала від 5 години ранку до 6-ої пополудні, коли-то ворог завернув. Числа втрат по обох сторонах не подано. Оборонцями в тій битві були тільки самі південні в'єтнамці. Зате американське летунство втратило знову один джетовий бомбовик типу „Фантом", що збільшило число летунських втрат до 810. Обидвох летунів врятовано.

У Лондоні відбулася велика протиамериканська демонстрація

Лондон. — Комуністи, їх поплечники й пацифісти, здебільша молоді люди, влаштували в минулу неділю бурхливу вуличну демонстрацію проти З'єднаних Стейтів Америки (ЗСА), причому дійшло між ними й поліцією до численних сутичок. Сотні поліції намагалися зупинити й розпорошити тисячі демонстрантів, які обкидували поліцію камінням, стягали кінних поліцистів з коней та намагалися вдертись до будинку американської амбасади. Це не вдалося демонстрантам, які проте кидали в стіни амбасади пляшками з мазкою й чорнилом та вибивали вікна камінням. Арештовано коло 200 демонстрантів. Багато демонстрантів несли північно - в'єтнамські прапорці й викрикували в честь Го Ші Міня, що виразно вказувало, що це були комуністи, організовані за партійним наказом. На площі Трафальгар зібралося коло 10.000 демонстрантів, ворожих Америці.

В Британії банки закриті до 1 квітня

Лондон. — За декретом влади, всі британські банки будуть зачинені аж до 1 квітня ц. р. В минулу п'ятницю закрито їх тимчасово і загально думали, що з початком цього тижня відчинять їх. Однак рішення продовжити термін закриття банків прийшло внаслідку Вашингтонської конференції банкерів, — про що мова на іншому місці — щоб протидіяти спекуляції золотом. Британські банки надалі не продаватимуть узагалі золота приватним особам. Фахівці припускають, що Лондон раз на завжди втратив своє дотеперішнє значення, як центральний европейський пункт купна-продажу золота.

Америка й шість европейських держав схвалили подвійну ціну на золото

Вашингтон. — Шість европейських держав та З'єднані Стейти Америки (ЗСА) в неділю 17-го березня схвалили подвійну ціну на золото. Згідно з цим рішенням ці сім країн, які становлять так званий „золотий банк", не будуть продавати золото приватним покупцям, тільки урядам. Продаватимуть урядам золото по дотеперішній ціні по $35.00 за одну унцію. Ціна золота на біржах може бути різна, залежно від попиту та скількости золота на ринку. До „золотого банку" належать, крім ЗСА, ще такі европейські країни: Бельгія, Західня Німеччина, Італія, Голляндія, Швайцарія та Велика Британія. В нарадах у Вашингтоні, які відбулися при кінці тижня, брали участь представники вище згаданих сімох держав та директор Міжнародного Монетарного Фонду П'єрр-Пол Швайцер і головний керівник Банку Міжнародних Розрахунків Габріель Феррас. Головні пункти порозуміння в справі золота такі: 1. ЗСА і надалі продаватимуть і купувати золото по $35.00 за одну унцію, але тільки в трансакціях між іншими урядами. 2. Всі члени „золотого банку" погодилися на дотеперішні умови вимiни своєї валюти. Внаслідок цього американські туристичні долярові чеки можна буде вимінювати на чужі валюти. 3. Не будуть продавати золото по максимальній ціні тим державам, які продають своє золото на приватному ринку по вищій ціні. 4. Теперішні запаси золота вистачають на це, щоб заспокоїти конечні потреби, і тому не треба купувати золото на приватному ринку. 4. Англія дістала додатковий кредит на підтримку фунта, який збільшить заборгування Великої Британії у зв'язку з кризою фунта до $4-ох більйонів.

Проф. Мирон Куропась склав іспит на принципала в шкільництві

Проф. Мирон Куропась

Шикаґо. — Проф. Мирон Куропась, головний радний Українського Народного Союзу, син заступника гол. предсідника УНС інж. Степана Куропася, склав з успіхом іспит на принципала (директора) в шкільництві. Письмовий іспит кандидатів на ці керівні становища в шкільництві цього міста відбувся в листопаді минулого року і його з усіх 417 учасників склали з успіхом тільки 95 кандидатів. Усні іспити відбулися в лютому цього року і їх склали з 95 учасників 79. Проф. М. Куропась є другим з черги українцем, що здобув директорські кваліфікації в міському шкільництві Шикаґа. Першим був д-р Вільям Роган, який склав потрібні іспити 10 років тому і від довшого часу був директором (принципалом) Foreman High School, а тепер дістав нове підвищення та з початком нового шкільного року в вересні займе становище суперінтендента шкільництва в 13-ій окрузі Шикаґа. В парафіяльному шкільництві Шикаґа директорські кваліфікації здобув українець Євген Лебойко, який є тепер директором середньої римо-католицької школи Ст. Мел. До іспитів на директора в шкільництві допускається кандидатів, які здобули щонайменше академічний ступінь магістра (мастера).

Відбулися Загальні Збори Пластової Станиці в Ню Йорку

Ню Йорк Н. Й. — В неділю 17 березня тут в Пластовому Домі відбулися Загальні Збори Нюйоркської Пластової Станиці, в яких взяло участь велике число сеньйорів, старших пластунів і членів Управи Пластприяту. Нюйоркська Пластова Станиця є численно найбільшим пластовим осередком в Америці. Згідно зі звітом Станичної Старшини вона нараховує 692 членів. Не зважаючи на доплив новацтва (в звітовому 1967 році вступило до Пласту 41 новаків і новачок) стан Станиці порівняльно до 1966 року зменшився на 10 осіб з огляду на усунення з рядів юнацтва деяких нездисциплінованих членів. Звітів на Зборах не відчитувано, бо вони були видруковані і розіслані всім членам два тижні перед Зборами. В дискусії над звітами найбільше уваги дискутанти присвятили виховним справам і справі перебудови Пластового Дому, згл. фондів на перебудову. Пластова Фундація, головою якої є інж. Р. Варанський підписала вже контракт з будівничим п. Крумшином і 2-ий поверх є вже в стадії перебудови. Передбачається закінчити перебудову Пластового Дому в місяці вересні ц. р. Загальні Збори винесли ухвалу, яка зобов'язує сеньйорів і старших пластунів вплатити на фонд перебудови 100 дол., незалежно від їхніх попередніх пожертв, які вони зложили на купно Дому. Загальні Збори висловили признання уступаючій Станичній Старшині. Вибрана Станична Старшина і Рада різниться від попередньої тим, що в минулому році в ній було більше старших пластунів, а в цій каденції включилося до праці багато сеньйорів.

Новообрану Станичну

(Закінчення на стор. 3-ій)

ВІДДІЛ УККА, ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС, КОМІТЕТ ФКУ В ДЖЕРЗІ СИТІ ВІДБУЛИ СВОЇ ЗБОРИ І НАРАДИ

Джерзі Сіті. — Клясичним прикладом, як живуть і працюють наші громади може послужити активність в Українській Громаді в Джерзі Сіті впродовж минулого кінця тижня. Уже в п'ятницю вечорі відбулися річні загальні збори Комітету Відділів Українського Народного Союзу Надгудсонської Округи, в суботу відбулися щотижневі заняття молоді та сходини пластунів Пластової Станиці і наради Комітету Фонду Катедри Українознавства та політичне віче „В обороні нескорених", а в неділю 17-го березня відбулися річні збори місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету та показ фільму „Жорстокі Світанки". Народний Дім, в якому всі ці збори, наради й імпрези відбувалися, був на справді та в кожному відношенні народним домом.

АНТІН ШАРАН ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

Цей справді громадський кінець тижня в Джерзі Сіті започаткували річні збори Комітету Відділів Українського Народного Союзу Надгудсонської округи, що відбулися в п'ятницю, 15-го березня, в год. 7-ій ввечері, та в результаті яких переобрано дотеперішню управу Комітету з Антоном Шараном, як головою. Він же і відкрив наради, вітаючи три десятки приявних представників Відділів УНСоюзу з Джерзі Сіті і Байону та членів Головного Екзекутивного Комітету, що має свій осідок в цьому місті: головного предсідника Иосипа Лисогора і його дружину пані Марію, заступника головного предсідника Володимира Сохана, головного секретаря д-ра Я. Падоха та головного касира Івана Кокольського. Всі вони і ред. А. Драган забрали опісля слово. Зборами проводила обрана президія з Дмитром Дидиком, як головою, і вагром Осипом Стецурою, як секретарем. Про працю Комітету за минулий рік звітували голова А. Шаран, секретар Мирон Сірий, організаційний референт Дмитро Дидик та Володимир Сохан за Контрольну Комісію. Відділи Округи в минулому році придбали 117 нових членів, займаючи 12-те місце в організаційних досягненнях Секретарі деяких Відділів, зокрема Д. Дидик і пані К. Стецюк уже від років належать до Клюбу почесних союзовців, здобуваючи річно по 25 і більше членів, а ще й мало активні Відділи і тому годі було б говорити про повний організаційний успіх. Після дебат над звітами обрано Управу Комітету в такому складі: А. Шаран — голова, п. Микитюк — заступник голови, М. Сірий — секретар, М. Жук — касир, Д. Дидик — організаційний референт. Контрольна Комісія: місцеві головні екзекутивні урядовці: Вол. Сохан й Ів. Кокольський та пп. Баран, Волошин і Палка. В дальшому обмірковано плян праці на біжучий рік, включно з приділом організаційних квот для кожного з Відділів округи. На закінчення Збори схвалили пожертвувати із скромної каси Комітету 100,00 дол. на Фонд Катедри Українознавства, закликаючи рівночасно

Д-Р ЄВГЕН КОТИК ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ВІДДІЛУ УККА

Рухливий та багатий в наради й імпрези минулий кінець тижня закінчився в неділю, 17-го березня, по полудні річними зборами місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету, в результаті яких переобрано дотеперішню Управу з д-ром Євгеном Котиком на чолі. Екзекутиву УККА репрезентував на цих нарадах її член та директор канцелярії мгр. Іван Базарко. Збори відкрив голова д-р Котик і, на бажання приявних, ними проводив. Секретарював п. Ф. Колодій. Із звітів виходило, що Відділ, крім найактивнішої участи в різних акціях на крайову та міжнародну скалю, як Світовий Конгрес Вільних Українців, був успішним координатором всієї громадської активности в своїм місті і сам влаштував упродовж року шість загально-громадських імпрез. Зібрано 1,200.00 дол. на СКВУ та дальших 1,720.00 дол. до Народного Фонду УККА. Відділ цієї Громади, мавши на увазі факт, що вона далеко не належить до кількісно великих, вибився на одно з перших місць у збірковій акції в краї.

Мгр. Ів. Базарко у своєму слові вітав збори від Екзекутиви УККА, склав признання і подяку Відділові і Громаді за її приклядну активність та інформував про найближчі завдання і пляни централі УККА, зокрема про запляновані на кінець травня виступи в столиці у Вашингтоні та по всіх громадах в обороні людських прав для переслідуваних і терорризованих українців під комуно-московською окупацією. Управу Відділу переобрано в такому складі: д-р Євген Котик — голова, Антін Шаран — заступник голови, Франц Колодій — секретар, Степан Островський — фінансовий референт, Володимир Кух і проф. Мухин — культурно-освітні референти, проф. Павло Сасчук — реф. преси й інформації, члени Управи: Володимир Білик, Григорій Бура, Дмитро Дидик, Дмитро Вох, Михайло Жук. Контрольна Комісія: Іван Цьолко, Олекса Демченко, Ілля Щупляк. Товариський Суд: А. Драган, Микола Петришин, Роман Качмарський. На закінчення зборів Відділ, який має в своєму складі 16 місцевих організацій, схвалив пожертвувати зі своєї каси $100.00 для ФКУ на українські студії в Гарвардському університеті.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Помер Петро Чижик, автор статтей і книжки про довголіття

Ірвінгтон, Н.Дж. — Минулої п'ятниці, 15-го березня, тут помер на 66-му році життя св. п. Петро Чижик, автор багатьох праць на теми фізичного здоров'я і довголіття. Закінчивши з великим успіхом Харківський Педагогічний і Медичний Інститути, Покійний спеціялізував в таких дисциплінах, як фізіологія, анатомія людини, біохемія, біологія, психологія, гігієна та споріднені науки з одним великим бажанням: своїми студіями і знанням послужити вказівками і порадами, як досягнути довголіття. На цю тему появилося ряд його статтей в „Свободі" і на цю тему він написав книжку, друк якої, у його власному виданні, тільки закінчено в друкарні „Свободи". Похорон відбувся в понеділок, 18-го березня.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Джансон, Кеннеді, МекКарті

Хоч президент Линдон Б. Джансон ніколи не заявляв, що буде кандидувати на другу каденцію в цьогорічних президентських виборах, ніхто щодо цього не мав сумніву, і ніхто також не сумнівався, що конвенція Демократичної партії 26 серпня ц. р. в Шикаго вибере його на свого кандидата. Це переконання було таке загальне, що коли демократичний сенатор Юджин МекКарті виставив свою кандидатуру, то найпопулярніший серед демократів сенатор Роберт Кеннеді заявив, що ані він не кандидуватиме сам, ані теж не підтримує кандидатури МекКарті, бо підтримуватиме Джансона, без уваги на те, що має інші погляди щодо В'єтнамської війни. І кандидатури Юджина МекКарті ніхто не оцінював інакше, як тільки демонстрацію проти політики Джансона у В'єтнамі.

Ситуація змінилася, коли несподівано Юджин МекКарті дістав у правиборах в Ню Гемпширі аж 42% голосів, і, виявилось, що він має за собою — молодь. Зараз після проголошення висліду Нюгемпширських виборів сен. Роберт Кеннеді заявив, що він вбачає у них доказ, що Демократична партія виразно поділилась в поглядах на В'єтнамську війну, і тому він „перевіряє" становище щодо своєї ролі у президентських виборах. В минулу суботу Кеннеді формально зголосив свою кандидатуру на президента та участь у кількох правиборах.

Зміна становища Роберта Кеннеді породила неприхильну йому реакцію в пресі і серед стейтових партійних лідерів. Стояти спершу „скраю", а після того відвернутись від Джансона і водночас наче відсувати набік МекКарті — це ніби нельояльно супроти кожного з них і, за словами коментатора Дж. Векслера, „опортуністична самозакоханість". Том Вікер в Н. Й. Таймсі" і Волтер Кронкайт в телевізійному інтерв'ю з сенатором МекКарті висловили справжній острах, що три кандидатури на Демократичній конвенції — Джансона, Кеннеді і МекКарті — невідхильно розколять Демократичну партію і запевнять вибір республіканцеві. Відомий історичний прецедент, коли на конвенції Республіканської партії в 1908 році проти республіканського президента Вілляма Тефта виставив свою кандидатуру попередній президент, теж республіканець, Теодор Рузвелт, і внаслідку того вибори виграв — демократ Вудро Вільсон.

Тому тепер обидві американські партії мають за головну проблему: зберегти партійну єдність, щоб внутрішнім роз'єднанням не допомогти противній партії.

Мала, велика зміна

З днем 16-го березня 1968 року „Свобода" та всі періодичні і книжкові видання Українського Народного Союзу почали практично застосовувати рекомендацію Українського Термінологічного Центру в Ню Йорку, щоб назву цієї держави The United States of America (U.S.A.), перекладати на українську мову як З'єднані Стейти Америки, в скороченні ЗСА, вимовляючи цю скорочену назву: зе-ес-а. Рацію і потребу такої зміни не тільки в мовному, але й в багатьох інших аспектах вияснено в більше і менше речевій публічній дискусії, для якої „Свобода" свого часу широко відкрила свої сторінки, як і в опитуванні та в дебатах, що їх на цю тему фахово перевів згаданий Термінологічний Центр. Усе це виявило, що така зміна, без сумніву, доцільна й потрібна.

Висліди і рекомендації Українського Термінологічного Центру, що має в своїм складі фахівців з обидвох наших наукових установ, Наукового Т-ва ім. Шевченка та Української Вільної Академії Наук, були опубліковані в червні минулого року. Проволока в практичному переведенні тієї зміни у публікаціях УНСоюзу була подиктована тим, що ця установа і її публікації силою свого місця в нашій суспільності є і повинні бути „консервативними" в тому розумінні, що не вводять ніякої зміни для самої тільки зміни, а роблять це тільки з оправданих причин і для виразних, корисних цілей. В цьому відношенні „консервативний" УНСоюз є найбільш поступовий. Для прикладу можна було б згадати ту найбільшу зміну, яку перевів УНСоюз в 1914-му році, змінивши не тільки свою „традиційну" назву з Руського на Український, але й свою забезпеченеву систему, прийнявши за її основу модерну „табелю смертности", що інші установи спочатку навіть демагогічно використовували проти УНС, а опісля самі її прийняли. Поважної застанови та всебічного, дбайливого розгляду вимагала й зміна, про яку мова.

Очевидно, що зміна української назви держава, в якій живемо, не є, порівняльно така велика. Проте, в УНСоюзі та його публікаціях вона далеко скомплікованіша, ніж в будь - якій іншій установі. УНСоюз і його видавництво мають у своєму доробку не тільки 75 річників „Свободи", 35 річників англомовного „Українського Тижневика" з його українською частиною та 15 річників дитячого журналу „Веселка", але й цілу — можна сказати — бібліотеку книжкових видань, включно із щорічними календарями - альманахами. В усіх цих публікаціях дотеперішня назва „З'єднані Держави Америки' 'і „ЗДА" повторюється, мабуть, мільйони разів. Але, якщо встановлено правильнішу й доцільнішу назву, то не може бути причин, щоб її не прийняти.

Поминаючи суттєво - мовні арґументи, яких вистачило б на те, щоб цю зміну перевести, УНСоюз і його видавництво приймають її ще й з таких міркувань: Українці на Батьківщині в справі визначення поправної української назви для американських стейтів не мають можливостей забрати голос. Коли ж мова про українців у вільному світі, то в цій справі був і є повний хаос. Вихід з цієї ситуації може бути тільки один: прийняти нову назву, яка всі ці проблеми розв'язувала б. Вважаємо, що наш Термінологічний Центр авторитетно таку розв'язку знайшов. З цих міркувань ми її прийняли і сподіваємось, що її приймуть також наші наукові установи, всі наші видавництва у вільному світі, вся наша суспільність. Бо на це — як сказано — є не тільки всі „технічні" причини, але й цього вимагають українські інтереси. Ця сама по собі мала зміна є великою в своїх добрих наслідках.

Мих. Килимний

ПРО „ДРУЖБУ НАРОДІВ" В СССР

Куритиба. — „Ну, скільки можна про те саме писати? Як воно не надокучить і журналістам і читачам? З року в рік, з числа в число..." — Така думка виникла в мене, коли кинув оком на статтю з наведеним вище заголовком. Але даремно. Переді мною лежало свіже число одного з найбільш впливових часописів Бразилії, „О Естадо до Сан Павло" Тепер уже, в зв'язку з статтею, що розгорнулася мало не на півтори сторінки, з двома дуже цікавими мапами, приходять зовсім інші думки, які коротко можна викласти ось так:

„Немарно, зовсім немарно довгими роками працювала наша еміґрація, зокрема наша преса: опінія вільного світу відносно СССР, коли ще не зовсім, то вже кардинально змінюється, поступово приймаючи українську концепцію".

Досі „О Естадо до Сан Павло" доволі твердо стояло на проросійських позиціях, в основному орієнтуючись на Керенського та на відомого американського совєтознавця Ростова. Сьогодні ж...

Ось дві порівняльні мапи. На одній бачимо Совєтський Союз з усіми „самостійними" й „автономними" республіками, а на другій — той же Совєтський Союз з зазначенням розселення в ньому росіян. Варто тут сказати, що найменше місцевостей СССР мають від 90 до 100% російського населення. Найбільше мають від 70 до 89,9%, далі — від 30 до 49,9%, а потім від 50 до 69,9%.

Виглядає, що ця стаття вміщена як заключна в циклі попередніх статтей, присвячених 50-літтю СССР. Автор її Ніколас Боєр — знаний публіцист з совєтської тематики.

Починається стаття з пригадки, що гасло „дружба народів" кинули московські большевики в хвилині майже повного розчленування царської Російської імперії по Березневій революції 1917 року. Згодом „дружба народів", а за нею й гасло „совєтський патріотизм" пішли шляхами російського великодержавного шовінізму, того самого, що був і за російських імператорів.

Понад сімдесят не - російських національностей дістали від „жовтневої революції" лише мітичну свободу, яка потім перетворилася в державу „на нових засадах". В тій державі, хоч і є вона різнонаціональною, панує одна нація, яка намагається ту державу зробити єдинонаціональною. Однак, українці, вірмени, тюрки Центральної Азії не хочуть втрачати своєї ідентичности, своєї національної свідомости.

Не зважаючи на загальнозобов'язуюче гасло „дружба народів СССР", не припиняється боротьба між „російським великодержавним шовінізмом" і льокальними його антиподами, так званими „буржуазними націоналізмами". Поняття „совєтський патріотизм" на ділі покривається з поняттям російського патріотизму. Ідеологія КПСС ніби нівелює національну приналежність і національні почуття пролетаріяту, але практично зобов'язує культ російського народу, звеличення „Матушки Росії". Врешті - решт, „совєтизація" і „русифікація" — поняття рівнозначні.

Ленін 1920-го року зідентифікував соціялізм з батьківщиною - Росією. Сталін твердив: „совєтський патріотизм... об'єднує народи СССР довкола великого російського народу... найвидатнішої нації серед усіх націй, які формують Совєтський Союз". А у промові 7 листопада 1941 року він закликав „совєтський народ" мати собі за зразок Олександра Невського, Дмитра Донського, Кузьму Мініна, Дмитра Пожарського, Олександра Суворова і Михайла Кутузова, тобто найбільших виразників російського націоналізму, російської великодержавности.

Фактично поняття „совєтський патріотизм" відповідає російському імперіялізмові, базованому на міжнародній місії „Святої Руси", що тягнеться ще з царських часів. Так, останній царський губернатор Туркестану генерал Куропаткін у своїй промові 21 серпня 1916 року прорік: „Російська голова є для всіх сторін Росії. Всі ми є дітьми, а батько тільки один, Великий Суверен Імператор. Всі ми є дітьми, а мати лише одна — Велика Росія". Цей вислів царського губернатора лише з маленькою зміною укладається в теорію й практику московського большевизму: „Великий Суверен Імператор" — на „Великий Суверен Партія".

Російський партійний історик Анна Панкратова в своїй книжці „Великий російський народ", виданій 1952 року в Москві, писала: „совєтський патріотизм прийшов на зміну поняттю інтернаціоналізму". За Панкратовою виходить, що всі завоювання російських царів є корисними не тільки для росіян, а й для... завойованих народів, бо Росія, мовляв, допомагала тим народам розвиватися культурно і економічно.

Ідентичні цим думки і вислови автор згадуваної статті знаходить у промовах Нікити Хрущова, Улдзгабаєва, секретаря ЦК партії Таджикістану, Ядгар Насрідінової — голови Президії Верховного Совєту Узбекістану, Якова Зароб'яна — секретаря ЦК партії Вірменії і ін. Навіть в усіх гимнах совєтських „союзних" республік на першому місці Росія і російський народ (в казахстанському — „Висловлюємо нашу вдячність великому російському народові, міцній фортеці дружби народів Союзу"; в азербайджанському — „Могутній російський брат, який відсталу землю перетворив на символ свободи"; в узбекістанському — „Привіт російському народові, нашому великому братові" і т. п. — Ці цитати, як і інші, в перекладі з португальської мови — М. К.).

Наприкінці автор статті заперечує доволі поширені на Заході, а особливо в ЗСА погляди про подібність формування американського і „совєтського" народів. Він рішуче каже: „тут неможливі ніякі аналогії". З'єднані Держави — це батьківщина еміґрантів, серед яких переважали й переважають англо - саксонські елементи, що поступово асимілюють усі інші. Совєтський же Союз складається з властивої Росії і неросійських країн, які були незалежними і народи яких, маючи свої власні мови, витворили свою національну культуру, свої традиції, звичаї. Росіяни й досі в тих країнах становлять меншість, і тому, логічно, при правильному розумінні і проведенні в життя гасла „дружби народів", вони мали б асимілюватися з неросійськими народами, а не „совєтизувати", „русифікувати" їх.

Прочитавши цю статтю, кожному стає ясно, що українська концепція СССР дедалі більше приймається в світовій опінії.

ТРАГІЧНИЙ ВИПАДОК ЧИ ПОЛІТИЧНЕ ВБИВСТВО?

Ще 10-го жовтня 1967 року трагічно загинула в Західній Німеччині німкеня з українським прізвищем, Вера Соколюк, архітект за званням, яка працювала в одному з міністерств у Бонні. Під час війни вона познайомилася з українцем, націоналістом - підпільником П. Соколюком, за якого по війні вийшла заміж. Після несподіваної смерти мужа, Вера Соколюк багато часу присвячувала на те, щоб інформувати своїх співгромадян - німців про Україну, про її боротьбу за свободу і державність, писала до німецької преси, влаштовувала навіть виставки українського народного одягу і мистецтва, присвятивши себе українській справі в пам'ять чоловіка, якого безмежно любила. Вона провадила жваве листування з українською журналісткою Дарією Ломницькою.

В тижневику „Українське Слово", що виходить в Буенос Айресі, в Арґентині, в числі з 17 грудня м. р. з'явилась стаття „Випадок чи вбивство?" пера Ломницької, з якої довідуємось про трагічну смерть німецької діячки — приятельки українського народу. Передруковуємо з „Українського Слова" уривок з відомостями про загадкову смерть тієї шляхетної людини:

„... Слідкуючи за передконґресовими підготуваннями, вирізки з газет посилала я Вері і заохочувала її приїхати і подивитися на цю імпозантну подію в житті українців на еміґрації. Спочатку Вера писала, що дуже радо поїхала б, але навала праці та підписані контракти, мабуть, не дозволять їй побувати в Америці. Але одного дня, під кінець вересня 1967 р. одержала я радісного листа від Вери. Вона писала:

„Мене приділено до групи німецьких спеціялістів, що у виміні з американськими мають виїхати до Америки для поглиблення студій. Ми виїдемо під кінець жовтня і залишимося в Америці повних три місяці. Я така рада, що познайомлюся з тобою особисто, крім цього, я буду дуже рада, якщо за твоїм посередництвом зможу брати в Конґресі (СКВУ) участь, як скромний глядач".

Це був останній лист Вери до мене. Десятого жовтня Вера, повертаючись з кладовища, куди їздила кожного року в річницю смерти чоловіка, загинула, зударившись своїм маленьким „фіятом" з вантажним автом. Про цю трагічну подію дізналася я від Вериної приятельки, яка знала про моє з нею знайомство. Пані Берта М., лікарка, була при операції, яку перевели Вері в гайдельберзькому шпиталі зараз після випадку. Серце не видержало, і Вера померла. Доктор Берта, крім некрологу, написала мені листа, в якому на початку попросила, щоб у випадку, коли б я хотіла дещо з нього надрукувати, не виявляти її прізвища. Респектуючи її прохання, я подам лише деякі уривки з її листа. Вона пише.

„Знаючи від Вери про ваше принагідне знайомство, почуваюся до обов'язку повідомити вас про її трагічну смерть. Вера дуже вас полюбила, вона була горда зі знайомства з близькою родичкою українського Командира... На мою думку, смерть Вери це не один із випадків, що трапляються кожного дня на автострадах. Бож, як стверджують очевидці, малий „фіят" їхав досить поволі, тримаючись правої сторони, раптом назустріч виїхало вантажне авто і, проти порядку, завернуло таки перед самим „фіятом", штовхнувши його з цілою силою. „Фіят" покотився в рів, а вантажне авто поїхало в напрямку, звідки прибуло. Не знаю, чи Вера писала вам, що їй не раз звертали увагу, то усно, а найбільше анонімними листами, щоб вона не виявляла свою нехіть і ворожнечу до наці, щоб перестала висвітлювати „деякі конечні потягнення гітлерівського режиму", називаючи їх звірствами. Одного разу дістала „дружню пораду", щоб перестала „надто турбуватися" Україною, бо „Україна — це лише одна частина великої Росії". Вера спочатку не звертала на це уваги, але раз чимсь до крайности подразнена сказала: „Мене ненавидять за моє не - німецьке прізвище і за мою прихильність до всього українського. Але я не заверну з дороги, на яку добровільно вступила, хоча б прийшлося і потерпіти. Його теж переслідували, і він не здався".

Лист Вериної приятельки, крім сліз та великого жалю, навіяв мені багато думок.

Чи смерть Вери Соколюк є звичайним випадком, яких так багато буває кожного дня, чи плянове вбивство?"

Стільки про смерть сл. п. Вери Соколюк розповіла п-і Дарія Ломницька з Арґентини. Мабуть, ніколи не вдасться розгадати дійсних причин і обставин, за яких Вера Соколюк загинула. Але на важкому шляху визвольної боротьби українського народу вона займала своє особливе місце. І за спокій душі німецької приятельки напевно помолиться не один українець. (К.)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

ЯК ІЗ ВАШОЮ ВАГОЮ?

II

Вага людського організму — річ не постійна. Вона змінюється залежно від таких трьох основних факторів: 1. віку людини, 2. будови її кістяка і 3. росту. Найбільш постійною є вона у віці 25 - 55 років, бо старші люди знову повертаються до меж ваги 20-25 років. Будова кістяка, вузька або широка, як також ріст, дають певні відхилення, бо це цілком ясно, що людина високого росту, широкоплеча мусить мати більше м'язів, товщу, судин, крови, шкіри.

Жінки такої самої будови та росту, як і чоловіки, мають вужчі межі ваги і звичайно важать на 10 фунтів менше від чоловіків. Пам'ятаючи, що вага збільшується з ростом, треба мати на увазі одне правило: кожний цаль росту дає право людині вузького кістяка придбати три фунти ваги, а з широким кістяком — чотири фунти.

Беручи під увагу межі вузького та широкого кістяка, людина у віці понад 25 років має такі нормальні межі ваги (для чоловіків):

Ріст у футах	Вага у фунтах
5,2	120-141
5,5	129-152
5,7	137-161
5,10	150-174
6	158-184

Це — лише кілька прикладів для орієнтації, і подана тут вага максимально дозволена для вузького і широкого кістяка, з якої жінкам треба відрахувати 10 фунтів.

Докладний калькулятор ваги для чоловіків, жінок та дітей, як також таблиці кальорій різних харчів, щоб знати що саме і скільки їсти, легко може придбати собі кожний.

Варто мати завжди на увазі таке: 1. низькокальорійними є майже всі овочі, за вийнятком бананів, горіхів та винограду, а також майже вся городина за вийнятком картоплі, кавунів, квасолі та гороху; 2. висококальорійною є всяка пожива, що має в собі цукор, крохмаль, алькоголь та в різних формах товщ, включно з молочними продуктами.

Найбільше, мабуть, сприяє в набиранні ваги цукор у всяких формах, а зокрема в печивах, тортах, морозиві, солодких содах і т. д. Сюди долучаються різних видів крохмалі, на яких українська кухня багатенька — це всякі мучні потрави, включно з нашими славними варениками, пиріжками, а також у всіх видах картопля. Усім, хто має надмір ваги, варто остерігатись усього, що робиться з мукою, цукром та картоплею.

Після цього „переліку „грізних" харчів приходить питання: а що ж тоді їсти? Звичайно, їсти можна і треба всі харчі, але — вміру.

А все таки — скільки ж треба їсти нормальній людині?

Для того, щоб втримувати свою вагу на місці, кожна нормально активна людина повинна споживати щодня 15 кальорій на кожний фунт своєї ваги. Помножте кількість фунтів вашої ваги на 15 і одержите число кальорій, яке ви повинні споживати денно, щоб вага не змінювалась. Особи, які важко працюють, мають більші нарахування.

Тепер повернемося до нашої попередньої статті, в якій обговорено надмірну вагу з усіма її хворобливими проявами. Приходить питання: якщо хтось має забагато ваги, то як її збутися, зберігаючи добре здоров'я?

Є різні способи втратити вагу, і докладно обговорювати їх ми не будемо. Основне — це споживати менше кальорій, байдуже, який спосіб ви виберете. І тут є певні правила, які мусить запам'ятати той, що „йде на дієту".

Усе залежить від того, як скоро ви хочете згубити „свої фунти", або як ви спроможні силою своєї волі це зробити.

Загально беручи, якщо ви хочете втратити один фунт тижнево, ви мусите мати кальорійний дефіцит у "сумі 600 кальорій денно, якщо хочете втратити 2 фунти тижнево — цей дефіцит має становити 1200 кальорій денно і т. д.

Для ясности візьмемо приклад. Людина, яка має 175 фунтів і потребує нормально 15 кальорій на фунт, повинна споживати денно 2625 кальорій. Коли вона хоче втрачати по два фунти тижнево, її денний дефіцит має 1200 кальорій. Вислід: 2625 мінус 1200 — і така людина повинна перейти на денне споживання 1425 кальорій, щоб згубити два фунти протягом тижня. Ті 1425 кальорій денно можуть входити в будь - які харчі. Питання, очевидно, в тому, що коли людина з'їсть кілька кусників торту і тим заповнить межі своїх кальорій на цілий день, то чи не буде вона голодна? Тому правильне плянування дієти, що має включати всі потрібні складники — це необхідність, щоб і втратити вагу, і також бути ситим та здоровим.

Маючи попередній досвід із численними запитами Читачів до різних проблем, порушуваних у нашій колюмні, видається, що треба буде опрацювати окрему брошурку про вагу, харчування та кальорійність і, шляхом громадської послуги „Свободи". дати її українською мовою нашій громаді...

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

о. Юрій Менцінський

ПО ІСТОРИЧНИХ І СВЯТИХ МІСЦЯХ

1

Аґенція Шіпки з Парми, в стейті Огайо, зорганізувала туристичну прощу, почавши від Лісбони, Фатіми, Риму, а скінчивши на Єгипті, Палестині і Атенах. Це була досить повчальна та цікава подорож, і я постараюсь поділитися своїми враженнями з читачами.

За гарної погоди люксусово урядженний джетовий літак з 120 пасажирами перевіз нас за 6 годин з Ню Йорку до Лісбони, столичного міста Португалії. Наша групка складалася з 9 осіб, з-поміж яких я один був священик.

Розмістились по готелях, трохи відпочили і того ж дня поїхали до монастиря св. Єроніма помолитися. Подивляли велич святині, артистично вирізьблені, з прекрасними мальовилами бічні престоли. Після того оглядали парки і музеї. В одному з них бачили кілька розкішних середньовічних карет, в одній з яких їздила англійська королева Єлисавета І., коли відвідувала Португалію.

Другого дня поїхали до Фатіми. Над берегом моря спинилися в містечку Назарет. Тут спостерігали, як рибалки, повитягавши човни на берег, викидали наловлену дрібну рибу в море, а грубшу в мішках несли до жінок. Жінки ту рибу сполоскували в посудинах з водою, патрошили і розпинали на величезних, скісно поставлених столах. Все це йшло їм спритно і скоро. Тут тепло, цілими місяцями посуха, і відпадає потреба штучно сушити рибу.

Приїжджаємо до міста Алькобака. Там при головній шосі монастир з величавою святинею, контраст до бідних дімків, розкинених біля дороги. В тім місті в ресторані з іншими туристичними групами ми пообідали. Покріпивши сили, заїхали до Фатіми.

На відпустовому місці велика забетонована площа, по боках будки з девоціоналями та іншим крамом, по середині капличка, де з'явилася Мати Божа дітям і де відбувалися чудесні уздоровлення. Далі монастирська церква. В ній при головному престолі о 5-ій годині по полудні я правив Службу Божу. Церква була майже заповнена прочанами, і деякі з них приймали св. Причастя згідно з східнім обрядом.

Розуміється, Фатіма з Люрдом не може рівнятися, багато бракує вигід для туристів і хворих, але це нове відпустове місце з часом розвинеться.

До Лісбони верталися ми іншим шляхом, але — чи сюди чи туди — околиці бідні, багато пустирів, неужитків та й народ якийсь дрібний.

Найближча неділя. Залізний птах на своїх крилах переносить нас до Риму. Того дня багато єпископів з'їхалось до Вічного Міста, бо в понеділок вже мали починати Соборові наради. З нами також летіло кілька єпископів і кардинал, але не в туристичному відділі, а в 1-ій клясі.

На Собор прибуло й 18 наших єпископів, які в Духовному Семінарі під зарядом оо. Василіян в пополудневих годинах відбули передсоборову конференцію. О 6 год. в каплиці відправив я для наших прочан Службу Божу.

Усіх 18 наших єпископів, а найважливіше страдальника — Митрополита Йосифа Сліпого тепер уже кардинала, пощастило нам побачити. Вийшов він до нас назустріч, поговорив, поблагословив і навіть разом з нами зфотографувався. На прощання побажав всього найкращого, а зокрема, щоб не прийшлося нам переживати того, що пережив він. З великим одушевленням попрощалися ми з семінаром.

14-го вересня оглядали ми ватиканські забудовання і Сикстинську каплицю, прекрасний твір славного маляра і різьбара Мікель Анджельо. В тій каплиці відбуваються вибори пап. Не забули вступити до базиліки св. Павла. Вона побудована у візантійському стилі і її образи та нава розмальовані за східніми зразками. Здавалось мені, що стою я у київському соборі св. Софії, або в катедрі о. Николая в Шикаго, тільки бракує іконостаса. Гріб св. Павла знаходиться по середині церкви, ближче до входу, але треба йти вниз сходами.

В одній із церков ми бачили сходи, що по них ступав Христос, коли йшов на Голготу. По тих сходах вірні ступають клячачи і відмовляючи вервицю.

Ходили ми й по інших церквах та музеях, годі всі перелічити, і всюди відчували дух перших віків християнства.

У вівторок 15 вересня туристичне авто завезло нас до катакомб, де перші християни ховалися від ворогів і сходилися на молитви. Їхали старовинною римською дорогою „Вія Аппія". Пригадали зустріч з Христом св. Петра, коли втікав він з Риму цією дорогою від жорстокого Нерона. Ця зустріч гарно описана в повісті польського письменника Сенкевича „Кво вадіс". На місці зустрічі стоїть камінний стовп.

(Далі буде)

Літературний вечір Л. Полтави

Ірвінгтон, Н. Дж. (а.д.) — Заходами Української Православної Парохії св. Тройці тут в суботу, 16-го березня у власній залі відбувся Літературний Вечір Леоніда Полтави. У вщерть виповненій залі присутніми о год. 7 веч. Голова Парафіяльного Уряду п. І. Галій відкрив вечір та ним проводив і вказав на великі заслуги письменника. Відтак Л. Полтава читав уривки з написаних ним книжок — вірші. На пропозицію п. І. Галія громада вставанням з місць вшанувала поета сл.п. Маланюка. Іванна Кононів та Марія Вожаківська рецтували вірші поета із збірки „Українські Баляди". Анна Гавдяк, сопрано — прегарно відспівала дві пісні, а на бажання публіки і третю „Ой казала мені мати". Євгенія Вольц, фортепіян — „Увертюра" з опери В. Овчаренка „Лис Микита" і уривок з оперети „Лісова Царівна"; також музичний супровід. Надзвичайно вражена та глибоко зворушена була публіка виступами Л. Полтави — читанням своїх творів, як рівнож на закінчення витяги з опер. Приємна атмосфера на залі закінчилася чаєм та останнє слово виголосив протопресвітер от. А. Селепина, настоятель парафії.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ І АКАДЕМІЧНИХ ТОВАРИСТВ

„ЗАРЕВО"

— влаштовує —

в суботу, 23-го березня 1968 року

о год. 7-ій веч.

в залі Українсько-Американського Осередку при вул. Карпентер, ч. 2961

Студійно-Інформаційну Конференцію

НА ТЕМУ

СУЧАСНА УКРАЇНА

з такою програмою:

1. **МИКОЛА ПЛАВЮК**, Генеральний Секретар Світового Конґресу Вільних Українців (СКВУ): „Події в Україні і СКВУ".
2. **ОСИП ЗІНКЕВИЧ**, редактор Української Інформаційної Служби „Смолоскип": „Від новаторства до спротиву й боротьби".
3. **Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ**: „Репресії в Україні в світлі Міжнародної Конвенції про злочин ґеноциду".
4. Запити і дискусія.

Чистий дохід призначений на акцію допомоги українським в'язням в СССР.

Запрошуємо до численної участи все Українське Громадянство Метрополії Дітройту і околиці.

КРАЙОВА УПРАВА „ЗАРЕВА"

СУСТА, СУСК, ЦЕСУС

— влаштовує —

СТУДЕНТСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

23 і 24 березня 1968 року

NORTON HALL, STUDENT UNION

State University at Buffalo, N.Y.

Участь братимуть студенти Канади і Америки.

ПАНЕЛІ:

„Зовнішня праця Союзів в їх країнах поселення"
„Внутрішня праця Союзів"
ЦеСУС та його діяльність"

В СУБОТУ, ВЕЧЕРОМ, 23-го БЕРЕЗНЯ

„ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР"

влаштовує СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА БОФФАЛО.

Аллентавн, Нортгемптон і околиця!

В неділю, 23-го березня 1968 року

о год. 6-ій по пол.

в залі

ST. NICHOLAS UKRAINIAN HOME ASSOCIATION

1769 Newport Avenue, Northampton, Pa.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС АЛЛЕНТАВНУ і ОКОЛИЦІ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делеґати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

В Зборах візьмуть участь:

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Закликаємо всі Відділи прислати своїх численних делеґатів і всіх урядовців та заохотити до участи загал свого членства.

ГОСТЯМ РАДІ.

ОКРУЖНА УПРАВА

UKRAINIAN STUDIES CHAIR FUND

302 West 13th Street New York, N.Y. 10014

До УПРАВИ

ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Доцінюючи важливість встановлення катедр українських студій у Гарвардському Університеті та їх вартість для розвитку української науки, складаю свою пожертву на ту ціль в сумі $......

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Дня........ ....

Підпис

Чеки виставляти на: Ukrainian Studies Chair Fund.

Митроф. прот. Іван Данилевич — новий настоятель катедри св. Володимира в Ню Йорку

Ню Йорк. — З Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА інформують, що новим настоятелем катедрального храму св. Володимира в Ню Йорку призначено митрофорного протоієрея Івана Даниленка, який довгі роки був настоятелем церкви св. ап. Андрія в Бостоні, Масс. Як відомо, місце настоятеля катедри св. Володимира звільнилося після смерти св. п. о. протопресвітера Лева Весоловського, який помер 10-го січня ц.р. Рівночасно інформується, що на місце настоятеля церкви св. ап. Андрія в Бостоні призначено о. прот. М. Пахолка, що досі був настоятелем церкви св Миколая в Трой, Н.Й., на місце якого тепер призначено о. Т. Баґана.

В Ню Йорку в неділю, 10-го березня ц.р. під час архиєрейської Служби Божої предстоятель катедри Вл. Архиєпископ Мстислав впровадив о. І. Данилевича на становище настоятеля, визначаючи засяг його завдань і обов'язків. Під час цієї урочистої відправи проповідував новий настоятель, який у своєму слові разкрив зміст „Неділі Св. Православія". Після св. Літургії була відправлена панахида за душі побожного будівничого церков Божих на Україні гетьмана І. Мазепи і великого мученика нашого народу Т. Шевченка. Церква св. Володимира тієї неділі була вщерть заповнена вірними. За спільною трапезою присутні знайомилися з своїм новим настоятелем та дякували Владиці Мстиславу за призначення їм духовного опікуна і провідника в особі високоосвіченого священика.

Ню Гейвен, Коннектикат

ФІНАЛЬНЕ ЗАСІДАННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ СВЯТКУВАННЯ 50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Ню Гейвен, Конн (М. Я.). — У вівторок 13 лютого відбулося ліквідаційне засідання Об'єднаного Комітету Українських Товариств і Організацій міста Ню Гейвену для відзначення 50-ліття Української Національної Революції. Засіданням проводив голова комітету д-р Михайло Снігурович, і на ньому призначено із чистого доходу з балю 100 дол. на Наукове Т-во ім. Шевченка та 100 дол. на Українську Вільну Академію Наук. Згаданий Комітет проіснував круглий рік та влаштував імпозантні імпрези для відзначення 50-ліття Української Національної Революції. Найбільш ефектовним був похід - демонстрація вулицями міста Ню Гейвену проти окупації України Москвою, що відбувся 22 жовтня 1967 р. Теж бенкет із мистецькою програмою і балем, що їх влаштовано в найбільш репрезентативному готелі міста Ню Гейвену 4-го листопада, був незабутньою імпрезою для цього міста і сусідніх українських громад.

В рамцях святкувань відбулася також Академія в 50-ліття відродження Українського Війська, влаштована заходами місцевих комбатантських організацій. Згаданий комітет, який діяв під протекторатом місцевого відділу УККА, створили слідуючі товариства і організації міста Ню Гейвену: ОбВУА, ООЧСУ, Пласт, СУА, Відділ 66 Провидіння, І УД УНА, Т-во Прихильників УНР, Т-во Прихильників УМІ, УАСТ „Довбуш", УККА, СУМ (відділ 18 Ю. СУМА), Український Народний Дім, УНС (відділ 414), УРШ ім. Митрополита А. Шептицького, УРШ при Церкві св. Михаїла і Українська Танкова Група „Веселка".

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

В неділю 25 лютого 1968 відбулися Загальні Збори цієї заслуженої на терені Ню Гейвену інституції. Зборами проводив голова Президії д-р Михайло Снігурович, секретарював Богдан Данко. По вислуханню звітів уступаючої Управи збори одобрили дотеперішню діяльність, уділили абсолюторію уступаючій Управі та з малими змінами перевибрали її на слідуючий рік. До Управи увійшли: інж. М. Пушкар — голова, В. Закорчемний — заст. голови, Б. Данко — секретар, Б. Лисяк — секр. (англомовний), Д. Малик — фінансовий секретар, В. Гачкевич — касир, В. Береза, М. Дубецький і Т. Андрусишин — члени. Контрольна — член Управи. Контрольна Комісія: проф. І. Телюк — голова, інж. Р. Рондяк — заст. голови, С. Посполита, К. Креховецький і М. Дуда — члени.

Пластова Станиця в Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Старшину очолив знову пл. сен.. Павло Дорожинський. До складу Ст. Старшини увійшли: пл. сен. Ігор Декайло, пл. сен. Христина Навроцька, пл. сен. Роман Рогожа, пл. сен. Володимир Гнатківський — заступники Станичного; писар — ст. пл. Оксана Козак; кошовий — ст. пл. Юрій Савицький; кошова — пл. сен. Дарія Бойдуник; фінансовий референт — пл. сен. Микола Андрейко; інші референти: пл. сен. Галина Хамула, пл. сен. Володимир Корнага, пл. сен. Дмитро Косович, Марта Ярош, Ніна Ільницька, ст. пл. Віра Старух, ст. пл. Ірина Саноцька, ст. пл. Ірина Демидович, ст. пл. Орися Крамар, ст. пл. Третяк, ст. пл. Михайло Гаврблюк. До Станичної Ради увійшли: пл. сен. Володимир Хамула, пл. сен. Володимир Шехович, ст. пл. Тарас Гірняк, ст. пл. Ярка Кузьмич, ст. пл. Роман Савицький.

ВІДДІЛ УККА, ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС, КОМІТЕТ ФКУ В ДЖЕРЗІ СИТІ ВІДБУЛИ СВОЇ ЗБОРИ І НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

всі Відділи УНСоюзу округи, які розпоряджають відділовими касами, щоб пішли за цим прикладом, як це вже вчинили деякі з місцевих Відділів, і також щоб до жертвенности на цю важливу ціль заохочувати всіх членів УНСоюзу та громадян.

КОМІТЕТ ФКУ В ДЖЕРЗІ СИТІ ПЛЯНУЄ ШИРОКУ ЗБІРКОВУ АКЦІЮ

У тій самій залі Народного Дому, де попереднього дня відбувалися річні наради Окружного Комітету Відділів УНС, в суботу 16-го березня відбулися наради створеного недавно Громадського Комітету Фонду Катедри Українознавства для збірки фондів на українські студії в Гарвардському університеті. Нарадами проводив голова Комітету д-р Євген Котик, справи, крім нього, реферували дир. Маріян Коць, місцевий референт ФКУ інж. Кравчук, ред. А. Драган та інші. У висліді нарад рішено поділити місто на округи і поодинокі члени Комітету поведуть в своїх районах найбільш інтенсивну збіркову акцію. Місцевим референтом ФКУ є інж. Кравчук, а до Комітету ФКУ, крім нього, входять: д-р Євген Котик — голова, Вол. Білик — заступник голови, дир. Маріян Коць — секретар, Франц Колодій — скарбник та Д. Дидик, І. Шупляк, А. Шаран та ін. — члени. В дебатах накреслено широкий плян дальшої збіркової акції, що повинна охопити наших заможніших професіоналістів і бизнесменів та всю громаду.

„В ОБОРОНІ НЕСКОРЕНИХ"

Під таким гаслом Організації Українського Визвольного Фронту в ЗСА проголосили широку акцію в обороні переслідуваних під комуно-московським окупаційним режимом в Україні, зокрема українських інтелектуалів. Політичні віча в цій справі відбудуться в понад 30 громадах. Акцію започатковано в Джерзі Сити в суботу, 16-го березня, ввечері в приміщенні Народного Дому. Відповідну доповідь виголосив проф. д-р Микола Чировський.

Міністер закордонних справ Канади поставить в ОН справу потоптання людських прав

Оттава. — На пресовій конференції в Торонті, що відбулася в приміщенні готелю „Роял Йорк", численні журналісти задавали питання міністрові закордонних справ Канади Пол Мартінові. Тому, що ця пресконференція зібрала не лише канадійських англомовних журналістів, а й працівників етнічної різномовної преси, міністрові були поставлені питання, що стосувались проблем СССР, Східньої і Середньої Европи. Як повідомляв тижневик „Українські Вісті" з Едмонтону з 29 лютого, на запитання, чи уряд Канади цього року висловить в Об'єднаних Націях своє офіційне ставлення в справі нехтування правами людини в Совєтському Союзі, міністер закордонних справ Пол Мартін відповів „Так".

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. о. Совітника Володимира Пилипця

Невіджалуваного Приятеля нашої родини складаю 50.00 долярів на ЦЕРКВУ в ГАНТЕРІ, Н. Й., що нагадувала Йому дорогу Гуцульщину.

ВП. Родині передаю найщиріші слова співчуття у Її тяжкому горю.

Ню Йорк, Н. Й. СОФІЯ КОРОЛЮК

Замість квітів на могилу

св. п. члена Вашинґтонської Групи УВАН

Аполона Павловича Трембовецького

складаємо 25 долярів для Управи УВАН у США.

ВАШИНҐТОНСЬКА ГРУПА УВАН

Замість квітів на могилу

бл. п. **АНТОНІНИ БЕРЕСТЯНСЬКОЇ-ҐУРАЛЬ**

на Український Католицький Університет у Римі

зложили:

$50.00 д-р Ю. Берестянська-Сидор
$50.00 Ірина Берестянська-Ракуш
$15.00 Яків Берестянський
$10.00 Евгенія Берестянська-Стасина
$ 5.00 Ярослава Шеремета
$ 5.00 Петро Стасина

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

БЛ. П. ПАВЛА ГРИЦАКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 23-го березня 1968 року в годині 9-ій рано в Українській Католицькій Церкві св. Юра в Ню Йорку

ПРО ЩО ПОВІДОМЛЯЄ ТОВАРИШІВ І ЗНАЙОМИХ

РОДИНА

У великому смутку сповіщаємо нашим Приятелям і Знайомим, що у п'ятницю, 15-го березня ц.р. помер

бл. п.

ПЕТРО ЧИЖИК

ПОХОРОН у ПОНЕДІЛОК, 18-го березня ц.р. від похоронного бюро Литвин і Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж., до Святотроїцької церкви, а відтак на цвинтар Fairmount в Ньюарку, Н. Дж.

РОДИНА

ПОВІДОМЛЯЮ ВСІХ ДРУЗІВ, ПОБРАТИМІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЗНАЙОМИХ, ЩО

в суботу, 23-го березня 1968 року

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ мого Незабутнього МУЖА

бл. п.

ТАРАСА САВЧУКА-ПУГАЧА

буде відправлена

ПАНАХИДА

після Служби Божої о 11 год. 30 хв. в Церкві СВЯТОЇ ПОКРОВИ при 2225 N. Mascher St., Philadelphia 33, Pa.

Дружина Покійного —

ВІРА САВЧУК

ПОЖЕРТВИ НА ЦІЛЬ НТШ, ОСЕРЕДОК САРСЕЛЬ ФРАНЦІЯ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ, ЗЛОЖИЛИ:

бл. п. Г. КУШНІРЕВІ — п. К. Біґус $5.00
бл. п. І. КРАСНИКА — К. і А. Буки $10.00
бл. п. Е. ІВАШКА — Е. і В. Костюки $10.00
бл. п. М. КОРОЛЯ — Друзі $10.00
бл. п. МАГД. БАРАН — А. Пендзей $5.00, Д. Луців $5.00, Я. Чорній $5.00, Д. Пташник $5.00, Н. Луців $5.00.
бл. п. І. ЦИБУЛЬСЬКОМУ — Укр. Техн. Т-во $25.00,
бл. п. П. ГОЛОВАТОМУ — З. і І. Федорів $15.00, С. Гуляк $10.00, Е. Топорницький $5.00, О. Вишницький $5.00, Б. Ковальчук $10.00, В. Скорупський $20.00, Т. Пільків з Родиною $5.00, Я. і М. Шафранюки $15.00, Ф. Цимбалюк $2.00;
бл. п. А. БІЛОУС — Осип Білоус, муж. $50.00 — Крайова Пластова Старшина Канади $25.00;
бл. п. А. САВЦІ — О. Кривнюк $6.00, Е. Паладійчук $6.00, О. Дячук $5.00, В. Качмарська $3.00;
бл. п. Е. ЯВОРСЬКІЙ — Я. Я. Сень з Родиною $10.00, Родина Корчаків $20.00, Родина Татухів $20.00, Ю. Гарасимів, Монтреаль $10.00, М. Солонинка $5.00, М. Івашко $10.00, О. і Я. Хоростілі $10.00, Н. Закидальська $5.00, Б. і О. Кальби $10.00.

ДАТКИ НА ЕУ ІІ, ЗЛОЖИЛИ:

В. Курилат $25.00, І. Лисяк $5.00, Мгр. В. і С. Буцики $50.00, Американське Українське Т-во в Сан Дієго $25.00, Р. і В. Ганківські $100.00, М. Фікташ $25.00, В. Мельниченко $50.00, М. Данелевич $50.00, М. Яцишин $12.50, Д-р Н. О. Ґеник-Березовський, Гамільтон $50.00, Інж. Ф. Якимець, Венезуеля $100.00, Інж. Ю. Якимець, Венезуеля $50.00, Л. і Р. Чолкани $500.00, Д-р В. Кебало $25.00, Мгр. Я. і М. Спольські $500.00, Р. і М. Королюки $20.00, В. Кіземчук, збірка з нагоди купна дому пп. Гнатківським $40.00.

Всім Жертводавцям дуже дякуємо. Дальші пожертви просимо слати на адресу: Patronat N.T.SH., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont., Canada.

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. о. Совітника **ВОЛОДИМИРА ПИЛИПЦЯ**

складаємо 10.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

Родині висловлюємо щире співчуття.

Стефан, Стефанія ЯРЕМШИН

Замість квітів на свіжу могилу

Інж. **ВАСИЛЯ КОЦЮБИ**

складаємо 20.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

Родині Покійного висловлюємо співчуття.

ГОРОДИСЬКІ — Ньюарк
БРИТТАНИ — Ню Йорк

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього — дня 1-го лютого 1968 року відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. ЯРОСЛАВ ІГНАТІЙ МАЛАНЧУК

на 57-му році життя.

В днях безмежного горя і втрати — поспішили Рідні, Приятелі й Знайомі з духовою підтримкою, з висловами співчуття, особисто, листовно, телефонічно та при допомозі телеграм і цим причинились до полегшення нашого горя, за що складаємо щиру подяку.

Щиро-сердечно дякуємо Всечеснішому о. Кочабі за відправу Парастасу й всіх похоронних обрядів та за прощальні слова в церкві.

Рівнож дякуємо о. Р. Попівчакові за уділення Єлеопомазання Покійному в шпиталі.

П. Осипові Филиповичеві дякуємо за щирі слова прощання від Друзів.

Вп. диригентові хору мґр. Р. Книшові і всім Членам хору церкви св. Миколая за прекрасний спів під час Служби Божої й Панахиди, найсердечніша подяка.

Панству Марії і Богданові Луцевим, які зайнялись збіркою на добродійні цілі, нехай Всевишній наділить їх своїми ласками.

Панству Володимирові і Евгенії Пирським, моїй сестрі й шваґрові та сестріниці Христі Корецькій, які зайнялись і в своїм домі приготовили поминки, невимовно ми всі вдячні.

Всім, що жертвували на Служби Божі, прислали квіти та пожертви на добродійні цілі, централі, співпрацівникам „Техікал Серв. Крп." за Служби Божі і квіти, і тим, що несли домовину, всім, що взяли участь в Парастасі і похороні й тим віддали останню прислугу нашому Найдорожчому Покійному, найсердечніша подяка.

Панству Насевичам за гарне переведення похорону — Щире Спасибіг.

ОЛЬГА — дружина
ЛЕСЯ і ЮРІЙ МАЦЬКІВ — дочка і зять
ВІРА і НАДЯ — внучки

Спілка Української Молоді Америки

Осередок ім. Миколи Павлушкова в Шикаґо

ЗАПРОШУЄ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО МІСТА ШИКАҐО І ОКОЛИЦІ НА

КОНЦЕРТ ДУХОВОЇ ОРКЕСТРИ СУМА

під дириґентурою МИХАЙЛА ГОЛІЯНА

КОНЦЕРТ ВІДБУДЕТЬСЯ

в неділю, 24 березня ц р. о год. 5 по пол. в авдиторії Школи Шопена

при вул. Райс і Кембел

Балтімор, Мд.

З ЖИТТЯ СУА

Вже другий з черги рік Відділ Союзу Українок спільно зі Студентською Громадою влаштовують новорічну зістріч, щоб дати можливість нашій молоді, їхнім батькам спільно зустріти новий рік. Добрий досвід 1966-1967 року заохотив наш відділ замовити на цей рік простоє приміщення готелю „Шератон - Інн.". Не трудно уявити собі тривожні переживання членок відділу, коли від самого ранку дня зустрічі почалася правдива сніговія. На щастя вечором заметіль дещо ущухла, а наше громадянство не виявило ніякого страху їзди засніженими слизькими дорогами. Радісний настрій скріплювався, коли заля почала наповнятись веселими обличчями з перевагою молоді. Поза вигідним модерним приміщенням, чепурністю гостей, добірним буфетом, котильйонами з живих квітів, було щось невловиме, що створювало чудову атмосферу радісну і приязну.

Голова Відділу СУА п. Л. Лемішка і п. А. Чорнодольський — голова Студентської Громади, відали гостей і дарили щедрими бажаннями. Продовж цілого вечора всі чудово забавлялись, і коли оркестра замовкла, присутні не спішили залишати залю, бажаючи довше перебувати в цій теплій атмосфері. Навіть пані з відділу забули про свої тяжкі переживання снігового походження і полагоджували кінцеві лаштунки з почуттям успішно закінченої ще одної імпрези. Замість розсіятись по чужих льокалях, наша молодь забавлялась у своюму крузі, а ми розуміли, що створювання таких обставин це одна з метод задержати молодь в українському середовищі.

Цього різдвяного сезону, як і попередніх років, членки СУА ходили з колядою, хоч це вимагає труду, бо місто розкинене, а дороги інколи слизькі. Пані розв'язали проблему віддалі тим, що поділилися на групи. Треба відзначити, що люди в нашому місті радо приймають колядничок - союзянок. Заколядовані гроші йдуть на на добродійні цілі.

Сьомого січня вечором Відділ СУА спільно з Пластовою Станицею влаштували Різдвяну Зустріч. Традиційну святвечерю підготовив СУА, а пластова молодь дала різдвяну програму. Ціль святвечірньої Зустрічі, як сказала голова п. Л. Лемішка — це зберігання традицій, це духовий зв'язок з РіднимКраєм, це спогади минулого і дороговказ молодому поколінню.

Всі засіли при накритих столах, з кутею і просфорою. Вечір започаткувала п. Л. Лемішка, зворушливим словом. Пластова молодь вивела першу частину програми: сценку „Свят - вечір" з колядниками і вінчуваннями. Програму підготовили і вели ст. пластунка Леся Пісецька і ст. пластун Богдан Булавка. Хор юначок співав колядки при фортепіяновому супроводі ст. пластунки Оксани Мацюрак. Спів підхопила ціла заля. О. совітник В. Соловій провів молитву, і всі ділились просфорою, потім слідувала традиційна вечеря: Молодь почала другу частину програми — веселу. Пластова молодь в скупченні і з повагою сиділа при столах, у старших поблискували сльози зворушення. Панував тихий святочний настрій.

На закінчення о. Соловій виголосив повне віри слово в перемогу Правди на землі, віри в кращу долю українського народу, послуговуючись моттом „З нами Бог, розумійте язици".

З почуттям свята у серцях розходилися всі додому.

Ганна Самутин
прес. референтка
59 Відд. СУА

УМОВИ ПРАЦІ ВЧИТЕЛЯ

„Молодь України" з 6 березня коротко розповідає: „Немає цільної системи навчання. Подекуди, де школи працюють у дві зміни, позакласну роботу доводиться проводити у неділю, а класні керівники не скрізь виявляють бажання приходити цього дня до школи. Та й місцевком підтримує: „Не маєте права..." Проте на ці дорікання чулися справедливі заперечення інших: — Справді, хто дав право забирати в учителя вихідний день? А якщо в нього сім'я? А свої інтереси? Педагог, як і людина будь - якої професії, має право на відпочинок". В тому числі газети згадано, що при багатьох школах на Вінничині й у ін. областях і досі немає харчівень для учнів, а там де вони є, „загальне харчування" дуже відстає від „зрослих запотребувань".

Появилися „Горизонти" ч. 11 — ч. 12 готується до друку

„Горизонти" т. 8, ч. 11, Ню Йорк — Урбана, 1967 р. Англомовний орган Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), 108 стор., багатоілюстрований. Головний редактор мґр. Олена Гікава-Сацюк, Іллинойський Університет, Урбана.

Журнал поділений на п'ять частин: редакційні статті, загальна, мистецька, студентська і рецензії. В редакційній частині порушена справа Світового Конґресу Українського Вільного Студентства і недавні арешти в Україні, кінчаючи передруком брошурки з фактами про Україну, яку видав УККА. В другій частині є праці мґр. Мирослави Голубець („Друкарство в Печерській Лаврі"), Олександра Сидоренка („Київські вчені в Москві"), Антоні Лензи („Т. Шевченко — лицар волі"), і д-ра Володимира Душника („Український Конґресовий Комітет — його політика і досягнення"). В мистецькій частині є оповідання трьох молодих українських студентів: „Полювання на качок" Володими Грушкевича, „З любов'ю . . . від Давида" Юрія Тритяка і „Час іти" Юрія Яцкова. Цим разом додано новий відділ до цієї частини, „Краса крізь об'єктив", де поміщуємо артистичні світлини молодих аматорів фотографії.

Студентські справи зреферовано в репортажі „Участь СУСТА в XIX Конґресі ЮСНСА" мґра Мирослави Голубець і в „Студентській Хроніці" мґра Богдана Сацюка, тодішнього президента СУСТА, і пані Голубець. До того доходить стаття про одну з найновіших клітин СУСТА, прийняту в члени на IX Конгресі у Філядельфії 1967 р., тобто про Український Клюб при Пенсильвенському Університеті, пера Романа Пастушака, і про одне з найстарших наших угруповань — Українське Студентське Товариство „Запороже" (передрук з брошурки, написаної д-ром Олександром Соколишином).

Рецензійна частина складається з рецензії проф. Миколи Андрусяка на перший том англомовної „Енциклопедії Українознавства", редагованої проф. В. Кубійовичем, і з рецензії на англомовну книжку Осипа Зінкевича про Світличного і Дзюбу, написаної мґром Лідою Саварин. Друга рубрика складається з короткого огляду всіх англомовних видань, які були надіслані за той рік до редакції „Горизонтів".

Це число „Горизонтів" вже було розіслане по бібліотеках і студентських громадах. Якщо хтось із прихильників студенства бажає одержати його, то прохаємо вислати 1.45 дол. чеком або поштовим переказом (ціна 1.25 плюс 0.20 за пересилку) на адресу адміністрації „Горизонтів": Horizons: Ukrainian Students' Review. Tania Szumskyj, Managing Editor, 6039 North Warnock St., Philadelphia, Pa. 19141.

Готується до друку нове число „Горизонтів" з таким складом редакції: головний редактор Олена Гікава-Сацюк, співредактор — Люба Ковалишин, ред. загальної частини Мирослава Голубець, ред. мистецької частини Юрій Миськів, ред. студентської хроніки Юрій Кульчицький, мовний ред. Олег Коверко, мовні коректори Харитя Крупка, Марійка Кульчицька, адміністратор Таня Шумська. Це число в більшості буде присвячене річницям, які наше суспільство святкує цього року: 50-ліття проголошення Української Держави, 50-ліття бою під Крутами, 25-ліття УПА і 15-ліття СУСТА. Остання з цих буде відмічена коротким оглядом праці поодиноких громад, кожна з яких має написати про себе одну сторінку інформацій і прислати разом знимку своєї громади. Мистецька частина включатиме вірші наших наймолодших поетів-еміґрантів і перекладів поетів з України. Цією останньою частиною займається пані мґр Оксана Баkум.

До цього числа редакція пошукує професора-історика чи студента історії, який бажав би написати коротку рецензію (англійською мовою) (до 5 машинописаних сторінок) на англомовну працю професорів В. і Т. Луцевих, Wasyl and Theodore Luciw, *Ahapius Honcharenko and the Alaska Heralds The Editor's Life and Analysis of His Newspaper*. Toronto: Slavic Library, 1963. 120 pp. Рівнож ще є місце на одну чи дві короткі рецензії на чужомовні книжки з українською тематикою.

Повідомляємо, що в „Горизонтах" є рубрика, в якій подається коротке резюме всіх чужомовних видань біжучого року, надісланих на адресу редакції.

Матеріяли до цього числа просимо надсилати до половини березня на адресу:

Horizons: Ukrainian Students' Review, Olenka Hikawyj-Saciuk, Editor, 300 S. Goodwin Ave., Apt. 302, Urbana, Illinois 61801.

Оленка Гікава-Сацюк
За Редакцію „Горизонтів"

Ню Йорк, Н. Й.

ЗБОРИ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ „САМОПОМІЧ"

Загальні Збори Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку відбулися 4-го лютого в Народнім Домі в присутності 160 членів.

Відкрив їх голова Юліян Ревай привітанням присутніх та поданням порядку нарад, який принято без змін. Протокол з минулорічних зборів відчитав інж Ів. Гурик, — прийнято без змін одноголосно.

Слідував обширний з діяграмами звіт скарбника інж. Романа Раковського. Він ствердив, що минулий 1967 рік був дальшим кроком в розвитку кредитівки, з кінцем минулого року установа мала 3149 фізичних членів з сумою 3,828.754.11 дол., членів товариств 112 з сумою 180.034.64 дол., 310 учнів школи св. Юра з сумою 54, 429.09 дол. та ще 41-го члена з сумою 70,972.50 дол. Разом 3612 щадничих рахунків на суму 4,134.190.33 дол. Щаднича сума перейшла чотири мільйони і членство в 1967 р. збільшилося на 151.

Скарбник вияснив, що забезпечення ощадностей та позичок коштувало кредитівку в минулому році 30,-448.73 дол., тобто 10.53 за кожних 100 дол. прибутків й тому дивіденда за 1967 р. становила лише 4.5 відсотка замість 5.25, колиб того не було. Збільшення дивіденди можливе лише тоді, коли наше громадянство зрозуміє вагу роблення позичок в своїй українській установі, в кредитівках на догідних умовах для всіх.

Позички в кредитівці є дешевші та забезпечені на випадок повної непрацездатности чи смерти особи, що позичає. В минулому році сплачено того рода позичок на суму 6,592.34 дол. Фонд здоров'я становив 10,047.65 дол. Дано теж 27 студентських позичок. Все майно Кредитівки з кінцем 1967 р. виносило суму 4,497.742.35 дол. Прибутки — 288,958.72 дол., Видатки 78,353.50 дол., в тім платні працівників — 20,-689.36 дол., вкладки до Стейтової Кредитової Юнії — 3,268.33 дол, та до Федерального Бюра Кредитових Юній — 3,165.01 дол., виховні витрати — 3,293.15 дол. До всіх позицій в розданому і висланому поштою звіту скарбник давав вичерпні пояснення. Слід ствердити, що завдяки його щиро відданої праці Кредитівка гарно розвивається й набирає довір'я серед нашого громадянства.

За управу звітував голова Юліян Ревай, дякуючи всій Управі та всім працівникам

За Контрольну Комісію звітував мец. Р. Гуглевич, який поставив внесок на уділення Управі абсолюторії, що зроблено одноголосно після довгої дискусії, в якій брала участь значна кількість членів.

Збори перебрали двох членів управи та одного члена Кредитового Комітету, яким термін каденції скінчився. Збори прийняли плян праці і бюджет на 1968 р., представлений скарбником, та після виграші ряду книжок, голова Ю. Ревай закрив збори і попросив всіх присутніх на каву, приготовану жіноцтвом ОУА „Самопоміч". Цьогорічні Загальні Збори були спокійні й ділові, і це є запорукою дальшого розвитку Кредитівки в Ню Йорку.

Д-р Ол. Соколишин

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК В АНГЛІЇ ЗВІТУВАЛО ПРО РІЧНУ ПРАЦЮ

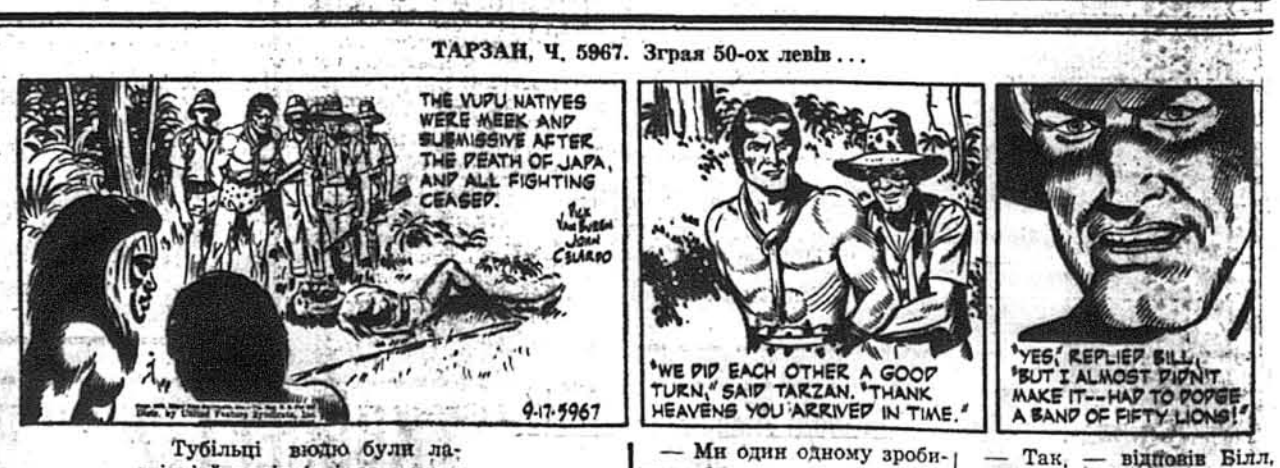
Лондон. — Головна Управа Об'єднання Українських Жінок в Англії, під керівництвом п-і Анастасії Остапюк, звітувала в Лондоні про річну працю. Одним із важливих осягів ОУЖ було відкриття Музейної збірки українського народного мистецтва у м. Лестері. Крім відзначування національних свят, рефератів про події в Україні і світі, про шкільництво та ін., ОУЖ провело Курс Садівничок на оселі „Тарасівка", видало при лондонській „Українській Думці" 12 випусків „Жіночої сторінки", членки ОУЖ відвідали в 1967 р. 264 хворих у лікарнях, посилали для допомоги українцям за кордоном пачки та гроші. У співпраці із Спілкою Українських Вчителів та Виховників у Англії, ОУЖ провадить 25 Дитячих Садочків, влаштовуючи спеціяльні курси для виховательок садочків. Про активну працю Управи ОУЖ свідчить факт, що впродовж року вона одержала 650 ділових листів, а з канцелярії було вислано 655 листів. Представниці ОУЖ брали участь у праці СКВУ в Ню Йорку.

Збори Відділів УНС

СЕРЕДА, 20-го БЕРЕЗНЯ 1968 р.

МОНТРЕАЛЬ, Канада. Річні Загальні Збори 473 Відд. о год. 8-їй веч. в домівці УНО, 405 вул. Фермент Зах., зі слідуючим порядком: 1. Відкриття З. З. та вшанування пам'яті померших чл. Відділу. 2 Прочитання й приняття протоколу останніх З. З. 3. Звіт Управи і Контр. Комісії. 4. Дискусія над звітами. 5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі. 6. Перевибір Управи та керуючих органів Управи Відділу. 7. Обговорення праці на 1968 р. 8. Вільні внески й запити. 9. Закриття Зборів. — О. Сквирський, гол., Ю. Дзява, фін. секр., В. Будковський, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 5967. Зграя 50-ох левів . . .

Тубільці вюпу були лагідні й покірні після смерти Джепи, і припинилася всяка боротьба.

— Ми один одному зробили добру прислугу, — сказав Тарзан. — Дякуймо Богові, що ви на час прибули.

— Так, — відповів Білл, — та я малощо що був би не міг прибути . . . Треба було перехитрити зграю 50-ох левів!